

Изход 20:2,3

С първата заповед Бог каза на израиляните да служат изрично само на Него, не само защото те Му дължаха това, но също, понеже Той заслужаваше тяхното пълно и изрично доверие. Те трябваше да се поклонят пред Неговия абсолютен авторитет над тях, на базата на доверието в Неговата пълна грижа за тях.

И тези две неща трябваше да вървят заедно-понеже те трудно са могли с цяло сърце да Му служат, ако са се съмнявали в Неговата вседостатъчност да снабди всяка тяхна нужда.

Ние християните, трябва да знаем, че към нас се предявяват същите изисквания.

Бог не пощади Сина Си, но Го предаде за нас, Христос ни обичаше и даде Себе Си за нас, за да ни спаси от духовния Египет на пленничеството на греха и Сатана.

Вие знаете какъв е живота, който Христос ви зове да живеете като Негови ученици.

Неговия Собствен пример и учение в Евангелията, прави това пределно ясно.

Вие сте повикани да вървите през този свят като поклонник-прост временен жител, пътуваща светлина.

Вие сте повикани да следвате Христос, носещи кръста си!

Това, което Христос има в предвид е, че вие се отричате от всички бъдещи очаквания от обществото и се учите да приемате като в реда на нещата, ако другарите ви се държат студено и ви гледат с пренебрежение и отвращение като чуждо същество.

Вие сте повикани да бъдете хрисими човеци, не винаги отстоявайки правата си, нито пък загрижени да вземете своето си обратно, нито пък тормозени в сърцето си от лошото отношение и личните незачитания, но просто да поверявате хода на нещата на Бога и да оставите на Него да ви реабилитира, както, и когато Той вижда това подходящо. Да, ние знаем за какъв живот Христос ни вика.

Но живеем ли го? Ние не сме като християните от Новозаветните времена! Нашият подход към живота е общоприет и непроменяем, техният-не беше! Мисълта за „осигуреността първо“ не бе спирачка за техните инициативи, както е за нашите. Изпълнени с живот, по необщоприетия начин, без да се ограничават в живеене чрез Евангелието, те обърнаха света си с главата надолу!

Защо ние сме толкова различни? Защо сравнени с тях, ние се явяваме като не повече от полу-християни? Защо ние не сме достатъчно свободни от страха и загрижеността, та да вървим неотклонно в следване на Христос? Защо се страхуваме да платим цената да следваме Христос? Защото ние се страхуваме, че ако го направим, то установената структура на нашия живот би се провалила, оставяща ни без никаква опора! Страхуваме се да извървим целия път в приемане авторитета на Бога, поради нашата тайна неувереност, относно Неговата пълна възможност да се грижи за нас, ако поемем този път!

Но нашият Бог е верен към нас и е с неограничена сила за нас! Ние няма да имаме нужда от повече, отколкото Той ще ни даде и каквото Той дава-материално и духовно-винаги ще бъде достатъчно за настоящето! Бог е Вседостатъчен и в пълното Му познаване ние ще намерим себе си напълно удовлетворени, ненуждаещи се и нежелаещи нищо повече! Мислете върху тези неща и нека вашите мисли изгонят вашите задръжки в служенето на вашия Майстор!

Амин и амин!